

HOPLA, HOPLA SEM IN TJA

Žoga. Žoge imajo otroci zelo radi. Radi jih mečejo, kotalijo, odbijajo, zelo radi pa tudi opazujejo, kako se odrasla oseba »igra« z žogo. Ko sem razmišljala kaj vse lahko z žogo počnemo sem imela veliko idej. S sodelavko sva izluščili nekaj primernih dejavnosti, katere si bodo sledile od znanega k neznanemu. Za začetek sva otrokom ponudili plastične male žogice s katerimi so se poljubno igrali. Potem sva v skupino prinesli pet rdečih žog, katere so otroci lahko opazovali med odbijanjem. Takrat smo se seznanili s pravili kje vse se lahko s takšno žogo igramo. Sledilo je branje zgodbe Rdeča žoga. Ta zgodba je otroke zelo pritegnila. Vsak dan so kazali na knjigo in jo želeli poslušati. Pritegnile so jih ilustracije in samo pripovedovanje. Ob pripovedovanju sem imela ob sebi rdečo žogo s katero sem demonstrirala tisto kar sem pripovedovala. Sledilo je izdelovanje žog iz odpadnega časopisnega papirja. Otroci so enostavno časopisni papir zmečkali v okroglo obliko in že so imeli vsak svojo žogo katero so metali v zrak, jo kotalili, itd. Na koncu pa so jo z veseljem raztrgali na koščke. Žogice pa smo oblikovali tudi iz plastelina. Otroci zelo radi gnetejo plastelin, zato sva otrokom to dejavnost ponudili čisto spontano med prosto igro.

PRAZNOVANJE ROJSTNEGA DNE

Praznovanje rojstnega dne v vrtcu je poseben dan za vsakega otroka. Čeprav so otroci še majhni in se še prav ne zavedajo vsega tega kaj se dogaja, smo strokovni delavci zato tu, da popestrimo vsak dan v vrtcu. Že na začetku šolskega leta sva se s sodelavko dogovorili kako bo potekalo praznovanje. V tem času je prinašanje hrane prepovedano tako, da smo za pogostitev poskrbeli mi v sodelovanju s tehničnim kadrom. Praznovanja brez torte si sama nekako ne predstavljam, zato sem slavlencu vedno ponudila leseno torto, ki si jo je moral sestaviti sam. Zraven sem dodala še ustrezno številko in ustrezno število svečk, da jih je lahko vtaknil v kos torte. To je bilo otrokom zelo všeč. Nekateri so torto večkrat razmetali in znova sestavili. Sledilo je prepevanje pesmi, ki si jo je otrok sam zaželel. Prepevali smo ob spremstvu igranja na ropotuljice, ki so si jih otroci izdelali sami. Vedno pa smo zapeli še pesem Vse najboljše, saj je otrokom znana prav pri praznovanjih in je dodala tisto piko na i. Vsak otrok je potem prejel tudi majhno pozornost, katere so se razveselili. Sledilo je sladkanje s sadjem, katerega sva s sodelavko zložili v krožnike za vsakega otroka posebej. Ko so se otroci posladkali je sledilo pospravljanje in seveda rajanje ob otroških pesmicah. Največkrat so otroci želeli zaplesati v parih.

NARAVA V NAŠI IGRALNICI

Ko otroci preživljajo čas v naravi, spoznavajo in raziskujejo okolje, v katerem bivajo. Premalokrat se zavedamo, da je ravno narava tista, ki nam daje največ znanja in izkušenj. In tako smo košček narave spoznali kar v naši igralnici.

Spoznavanje deževnikov se je začelo s slikami ter ilustracijami o travniških rastlinah in živalih. Plastificirane slike smo kasneje spremenili v igro, kjer iz dveh delov sestaviš celoto. Sledil je ogled videoposnetka o deževnikih, kjer je starosti otrok primerno in nazorno povedano in prikazano, kje vse jih lahko najdemo in kako ravnamo z njimi. Naslednji primeren korak je bil ogled deževnikov v živo. Otrokom sem najprej pokazala škatlo z vsebino peska in zemlje. Otrokom sem pustila, da so vsebino lahko potipali. Seznanila sem jih, da bom v tej isti škatli prinesla v igralnico deževnike, ki jih bom poiskala zunaj pod travo in rožami, torej v zemlji. Ko sem deževnike prinesla v skupino, smo nekoliko navlažili podlago mize, kamor sem jih položila. Večina otrok je pristopila in opazovala, tudi z lupami, nekateri pa so se jih upali tudi dotakniti. Otroke sem opomnila, da moramo biti do deževnikov prijazni in nežni, prav tako, kot smo si dan prej ogledali na videoposnetku. V danem trenutku sem otroke povabila tudi k poslušanju deževnikov. Ob samem opazovanju pa sem otroke spodbudila, da se tudi mi za trenutek spremenimo v deževnike. Deževnike smo poskušali oblikovati tudi iz plastelina.

Deževnike smo v igralnici opazovali tri dni. Nato smo se dogovorili, da jih bomo odnesli na vrtčevsko dvorišče, na travnato površino. Skupaj smo našli primeren prostor ob robu dvorišča, da jih ne bi kdo poškodoval, še predno bi se lahko spet skrili v zemljo. Deževnike pa nismo kar tako pozabili, saj jih skoraj ob vsakem deževju iščemo na asfaltnih površinah v vseh letnih časih, razen pozimi.

Med samimi dejavnostmi, ki smo jih izvajali sem opazila veliko veselja in otroške radovednosti. Zamislila sem se in pomislila, kako malo je potrebno, da se otroci počutijo dobro.

MALI GIBALČKI

Otroci so v nenehnem gibanju. Z vključitvijo vrtca Murska Sobota v projekt 365 dni telovadimo vsi, pa gibanje vključujemo v vsakodnevno rutino. Skupek gibalnih tehnik smo predstavili na končnem srečanju s starši. Srečanje smo poimenovali – Sončkove gibalne igre. Igre so bile postavljene v poligon, kjer so se otroci s starši menjavali ob določenem zvoku. Dejavnosti so bile otrokom znane, saj smo jih skozi celo šolsko leto spoznavali. V poligonu so tako bile prisotne blazine različnih dimenzij, ki smo jih v skupini imeli že od februarja. Otroci so jih vsakodnevno preizkušali n prav vsi so jih »premagali.« Prav tako sva v poligon vključili žoge, ki so same po sebi veselje otrok. Glede na to, da je na dvorišču vrtca igralo primerno starosti otrok, sva ga tudi z veseljem vključili. Igralo sicer v vrtcu nismo velikokrat uporabili, so ga pa dodobra lahko preizkusili ob spremstvu staršev. Na igralu so se lahko spuščali po toboganu, plezali po plezalni steni, spuščali po drogu, itd. Kot piko na i sva dodali še poganjalčke s katerimi so otroci premagovali določeno pot, med tem pa so se izogibali oviram. Vse gibalne igre so otroci z veseljem opravljali, starši pa so tako lahko videli delček tega, kar počnemo v vsakdanu. Prav tako pa smo opravili dva teka. Prvi je Tek podnebne solidarnosti (Karitas), drugega pa smo si organizirali sami in sicer, Tek s sončkom. Namen Teka podnebne solidarnosti je zbiranje kilometrov. Otroci so za vsakih pretečenih 50 m prejeli štampljko. Otroci so ob prejemu štampljke bili zelo motivirani in navdušeni, ko sva vprašali, če bomo še tekli. Skupaj so pretekli 1800 m.

Tek s sončkom smo izvedli, 28.5., ko je dan sonca (projekt Varno s soncem). V ta namen sva izdelali medalje. Vsak otrok je tako ob pretečenih medalji prejel medaljo in seveda štampljko. Otroci so se ob teku počutili dobro. Nekateri so tekali še potem, ko smo tek že zaključili.

